

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἐυαγτος

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι ἑτήσιαι.— Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

6 Ἀπριλίου 1880

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Σφραγὶς τῆς

ἐν ἔτει 1828.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Τιμολ. Ἀμπελά].

Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τοῦ ΝΗ νόμου τῆς Βουλῆς 18 Ἰανουαρίου 1828 ἀποφασισθέντων, ἐξεδόθη τῇ 20 τοῦ μηνὸς ἐκείνου τὸ Καταστατικὸν τοῦ Πανελληνίου ψήφισμα, ἐν ᾧ μετνήχθησαν αὐτολεξεῖ τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς νομοθετηθέντα, ἅτοι:

α. Ἄρθρ. Α΄.— Συμβούλιον, συγκεκμημένον ἀπὸ 27 μέλη καὶ ὀνομαζόμενον τὸ Πανελλήνιον, μετέχει μετὰ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐργῶν καὶ τοῦ ὑπευθύνου τῆς Κυβερνήσεως.— Β΄. Τὸ Πανελλήνιον διαίρεται εἰς τρία τμήματα, τὸ πρῶτον ἔχει ἀντικείμενον τὴν Οἰκονομίαν, τὸ δεύτερον τὴν Διοίκησιν τῶν ἐσωτερικῶν καθ' ὅλους τοὺς κλάδους καὶ τὸ τρίτον τὴν ὀπλισμένην δύναμιν ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.— Γ΄. Ἐκαστὸν τμήμα προεδρεύεται παρ' ἑνὸς τῶν μελῶν του, ὀνομαζομένου Προβούλου. . . . Δ΄. Θέλουν συσταθῆ Ἐπιτροπαὶ Εἰδικαὶ ἐκτὸς τῶν κόλπων τοῦ Πανελληνίου, καθῶσον ἀπαιτοῦσι τοῦτο αἱ ἀνάγκαι τῆς Διοικήσεως».

Κατόπιν (τῇ 2 Φεβρουαρίου 1828) ἐξεδόθη, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Πανελληνίου, τὸ περὶ τῆς συστάσεως τῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης ψήφισμα, δι' οὗ (ἐν τῷ ἀρθρῷ 7) ὠρίζετο, ὅτι: «Ὁ πρόβουλος τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας τμήματος τοῦ Πανελληνίου, με δύο συνεργάτας διοριζομένους ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην, εἶναι οἱ διευθυνταὶ τῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης». Καὶ πρόβουλος μὲν τοῦ τμήματος τῆς Οἰκονομίας ἦτο διορισμένος, διὰ τοῦ διατάγματος 23 Ἰα-

νουαρίου 1828, ὁ κύριος Γεώργιος Κουντουριώτης· συνεργάται του δὲ κατὰ τὸ μνημονευθὲν ψήφισμα διορίσθησαν τῇ 5 Φεβρουαρίου 1828 οἱ κύριοι Ἀλέξανδρος Κοκτόσταυλος καὶ Γεώργιος Σταύρου Ἰωάννου. Τῇ δὲ 13 τοῦ ἰδίου μηνὸς κατέστησαν οἱ τρεῖς οὗτοι εἰς Ἐπιτροπὴν εἰδικὴν διὰ διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 279, δυνάμει τοῦ ὁποίου «ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης Ἐπιτροπὴ λαμβάνει τὸν τίτλον Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς».

Εἰς ταύτην τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν ἀνήκει ἡ σφραγίς, τῆς ὁποίας ὁ τύπος ἀνωθι παρετέθη. (βλ. ἐμ. Συλλογ. τῶν κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος Τομ. 1΄, σελ. 39—42 καὶ Τομ. 1Α΄, σελ. 387—394).

Προστίθημι ἐν τέλει ὡς ἱστορικὸν ἐνθύμημα, ὅτι οἱ μνημονευθέντες δύο συνεργάται τοῦ προβούλου κ. Γ. Κουντουριώτου, ὁ κ. Α. Κοκτόσταυλος καὶ ὁ κ. Γ. Σταύρου, προσετέθησαν εἰς τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Πανελληνίου ἐν τῷ τμήματι τῆς Οἰκονομίας, διὰ τοῦ διατάγματος 29 Μαρτίου 1828, ὅπερ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ἀριθ. 22 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Τῇ 5 Μαρτίου 1880.

A. Z. MAMOUKAS.

ΟΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΕΣ

[Ἐκ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Περιηγησίῳ τοῦ Ἰωσήφ Ρεϊνάχλ. Συνέλιμα 182 σελ. 194.]

Σκόπιμον φαίνεται ἡμῖν νὰ ἐξετάσωμεν ἐν ταῦθα τίς εἶναι ὁ ὄντως ἔθνικὸς ἦρωσ τῆς Ἑλλάδος. Οὐχὶ βεβαίως ὁ Ἡρακλῆς, ἡ ὑψίστη αὐτῆ ἐνσάρκωσις τῆς ἀλόγου βίας, ἡ ἀνήκουσα εἰς πάντας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον τοὺς λαοὺς, καὶ ἐπισκεφθεῖσα τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ ἐσκήνωσεν ἀπανταχοῦ σχεδὸν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ἄλλ' οὐδ' ὁ Ἀχιλλεὺς, πιστεύομεν, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἰδανικὸν τοῦ Ἑλλήνου, ἀφοῦ Θεσσαλὸς ὢν εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον Ἑλληνας καὶ ἔχει, ὡς παρετήρησεν ὁ Ἀβού, «εὐθὺν καὶ ἀφιλοκερδῆ» χαρακτῆρα, οὐδὲν ἄλλο καρπωθεὶς ἐκ τῆς τραϊκῆς ἐκστρατείας πλὴν τοῦ θανάτου καὶ τῆς «ἀθανασίας!»· Ὁ κατ' ἔξοχον ἑλληνικὸς ἦρωσ εἶ-

1. Ἄν ἐγνώριζεν ὁ συγγραφεὺς τὸν Ὀμηρον ἄλλως ἢ ἐκ φήμης ἢ μεταφράσεως, δὲν ἤθελεν